

Peter Rezman

ígra
z naslovom

VEZANA VLOGA

osebe:

LUDVIK

GLAS

Ludvikovih misli

MARA

/Ludvikova žena/

ZDRAVNIK

BOLNIČAR

SIN

/Mare in Ludvika/

I.

Nekoč.

Zdravnik, Ludvik.

Glas se sliši od tam, kjer je Ludvik.

Zdravnika, ki sedi za mizo, večino časa najbrž ne vidimo v obraz.

Vrata iz zdravniške ordinacije ves čas vabijo Ludvika, da bi čim prej odšel. Ven.

*

Pogovor med zdravnikom in Ludvikom teče v vzdušju kakor da se pogovarjata o kakšnem tehničnem pripomočku, na primer pršilu 'vede štirideset', ki v mrazu in vlagi menda pomaga pri vžigu avtomobila, če nabrizgaš kable, ki vodijo na svečke motorja. Tehnično podkovan človek to razume.

Najbrž je tudi v medicini kakšno takšno pomagalo. Kakšno 'pršilo'?

Zdravnik z obema laktoma pokriva rob delovne mize, leva dlan leži na desnem hrbtišču roke in, kadar ga vidimo v obraz, preko zgornjega roba očal za branje gleda v Ludvika. Ludvik, kot da bi na vsak način rad izvedel, kako je s tistim 'pršilom' in če ga bo dobil?

*

LUDVIK

A mislite, da... Če bi si skušal zapomniti tako, da bi si v mislih ponavljal... Ne vem, kako naj vam to povem? Recimo, če bi ne želel nečesa pozabiti, recimo kot en prizor v igri, vendar bi bilo resnično... Ali pa kot, recimo kulise v igri... Če bi si to ponavljal? A mislite, da bi vseeno pozabil?

ZDRAVNIK

Kot rečeno, zdaj..., ni nujno, da do tega sploh pride...

LUDVIK

A mislite, do izgube spomina?

ZDRAVNIK

Mislím...

če bi do tega prišlo, to niti ni tako problematično. To, kot pravite..., izguba spomina.

Nekateri primeri so, ko poročajo o stvareh, ki jih bolniki najbrž vidijo, pa se v resnici ne zgodijo...

LUDVIK

Hočete reči, da se jim blede?

ZDRAVNIK

Mislím...

ja v bistvu bi naj šlo za halucinacije, vendar tega nihče ne more točno vedeti. Zdi se, da je tako,

a kot rečeno. Sploh ni nujno da bi do tega prišlo. To ni praviloma.

Tudi če se bo to zgodilo v najinem primeru, bo do tega najbrž prišlo čez leta. Postopoma.

Odvisno od tega, kako bolezen napreduje.

Oziroma, kako dolgo drži terapija.

LUDVIK

A mislite, da človek to ve, kdaj se mu blede?

ZDRAVNIK

Zdaj... V bistvu.

Če sem čisto natančen, kako in kaj v resnici čuti tak človek, ne more točno vedeti nihče drug, kot on sam?

LUDVIK

A se zaveda?

ZDRAVNIK

Kako

to mislite točno? Mislim... V bistvu se tak človek zaveda, vendar se v resnici ne zaveda tega, kar se v resnici dogaja, ampak tega, kar se mu zdi, da se dogaja.

LUDVIK

A potem ga boli, če ga res boli? Ali pa tudi, če ga v resnici ne boli?

ZDRAVNIK

Zdaj...

To bi bilo v resnici že vprašanje za kašnega drugega strokovnjaka. Kot rečeno, tudi če bi se v najinem primeru to dogajalo, je do tega še daleč in lahko z vrsto ukrepov dolgo obvladujemo kvaliteto življenja na solidni ravni.

LUDVIK

No, če vas prav zastopim, to, da bi si skušal zapomniti stvari s ponavljanjem, kot v kakšni igri, škoditi že ne more?

ZDRAVNIK

Ne, ne, seveda ne.

Nasprotno.

Urjenje spomina je v vsakem primeru koristno.

Nato malo pomolči, sname očala in nadaljuje.

A..., igrate v kakšni amaterski skupini?

Da vam je to blizu?

LUDVIK

Režiram.

ZDRAVNIK

Aha,

in zdravnik si natakne očala nazaj. Malo polista po papirjih na mizi. Ludvik to razume, kot da se pogovor bliža koncu. A v resnici ni izvedel nič posebnega.

Ali pač?

LUDVIK

A pol mislite, da izguba spomina ne bo problem?

ZDRAVNIK

Kakšne precej natančne prognoze vam nihče ne more dati. Trenutno je to kar vemo, da so tile ključni izvidi pozitivni, vsi parametri kažejo žal tako, midva bova pa s sprotnimi kontrolami skušala slediti in uravnavati terapijo kar se da optimalno.

Ker..., saj veste. To

so zelo močna zdravila in imajo tudi nekaj stranskih učinkov.

LUDVIK

Ludvik si prične počasi zapenjati gumbe na volneni jopici. Obisk je pri kraju.

GLAS

Slabo je. Izvid je slab, sam ne gre hiter, je reku dohter.

Danes je tako kot včeraj in jutri bo tako kot danes... ne gre hiter, je rekel.

LUDVIK

Režiram, ja. Izberem igro, potem se malo pomenimo s prijatelji, ki igrajo. Če jim ni všeč, poiščem novo igro in potem jo naredimo.

Navadno eno predstavo na leto. Pred

štirim leti smo bili dobri. So nas izbrali na Linhartovo.

Srečanje.

Potem malo pomolči in navrže.

A to...,

bom še lahko delal?

Režiral?

ZDRAVNIK

Kaj...

Kratek molk.

Režirate!?

Kratek molk.

Ja, ja seveda. Saj zaenkrat se v bistvu nič ne spremeni. Zdaj smo zadevo našli in je potrjena, kar

je dobro. Mislim...

Ni dobro da bolezen je, toda zdaj vemo, s čim imamo opravka in imamo vse kar medicina premore za take primere.

Seveda lahko vse delate tako, kot ste do sedaj.

LUDVIK

Nasmehne se bolj v klobuk namizne svetilke, kot zdravniku, neiskreno in bolj sebe kot zdravnika, vpraša.

Midva sva končala?

ZDRAVNIK

Za danes ja. Sestra vam bo dala datum za naslednjo kontrolo.

Vstane in stopi okoli mize. Ludviku ponudi desnico.

Nasvidenje.

GLAS

Hhhhh... kako belo ma. Ko apno.

Hladno.

Belo.

Ko apno.

LUDVIK

Nasvidenje.

Hoče ven, a v koraku skozi vrata opazil, da si je gumbe na volneni jopici zapel križem. Zato obstane med vrati, odpne narobe zapete gumbe in jih in na novo zapne.

Izstopi in zapre vrata za sabo.

II.

Čez leto ali dve.

Ludvik, Mara.

Glas se sliši od tam, kjer je Ludvik.

Zima.

*

Tik pred božičem. Pada prvi sneg.

Ludvik z rokami na hrbtu gledal v smeri proti vinsci, jablani stare sorte, ki stoji tam, precej

daleč. Golo drevo, markantno, kot svečnik na obzorju.

Sneg kot puh lega na gmajno in naprej proti prisoji, vse tja do jablane.

*

LUDVIK

*Pri hiši obuva škornje. Potem se sunkovito dvigne in gre, ter se na sredini usmeri naravnost
prti jablani.*

MARA

Sliši se samo njen glas.

Kam pa greš... kam greš?

Ludvik...

LUDVIK

Hodi na mestu tako, da se ne pomika naprej. Hodi, hodi naravnost nekam tja, da kaže hrbet.

Kot da bi tla pod njegovimi nogami tekla proti njemu.

*Hodi, hodi na mestu in se ne premakne naprej, le njegova hoja ga postopno zamika v levo. Ko
se med hojo zave izgube smeri, hitro krene nazaj na sredino.*

Hodi tja, zaide v levo, popravi smer.

Hodi, hodi hitreje tja, zaide v levo, popravi smer.

Hodi, hodi, čedalje hitreje hodi tja, zaide v levo, popravi smer.

*Hodi, hodi, hodi, hodi, skoraj že teče, teče tja, zaide v levo, popravi smer.
Potem se zadihan ustavi, se skloni, nasloni roki na stegna in z dolgimi, globokimi vzdihli lovi
sapo. Med počivanjem razloči na tleh neskončno množico snežnih kristalčkov.*

GLAS

Kako je to mogoče?

Toliko snežink, vse so podobne, pa niti dveh ni enakih!?

Tako kot

melodije. Toliko melodij je že bilo zapetih, komponiranih, odigranih na vse mogoče
instrumente, a vedno se najdejo nove in nove.

Kako je to mogoče?

LUDVIK

*Potem se zravnava in se uzre nazaj, koder je pritekel. Dvigne pogled na začetek poti in ga
počasi spušča na sled v snegu.*

Dviga pogled in ga spušča na sled.

GLAS

Če bi mižal in ne bi videl drevesa, bi šlo v krogu...

LUDVIK

Se vrne na začetek hoje. Sezuje škornje.

MARA

Sliši se samo glas.

Ludvik...

LUDVIK

Vstopi v kuhinjo, k Mari.

Ne gre naravnost.

MARA

Brklja po kuhinji.

Kam si pa šel...?

LUDVIK

Nikamor.

Sede za mizo in se zazre v pomivalno koriti in pipo nad njim.

A veš...

Veš, takrat, ko mi je dohter povedal za diagnozo, sem ga vprašal, če bi si stvari zapomnil tako, da bi si jih v mislih kar naprej ponavljal. Pa dohter ni rekel, da to ni v redu. Je rekel, da škoduje že ne. Mogoče bi pa poskusil.

Tako, kot bi se učil za igro.

MARA

A na glas?

No, mene ne bi motilo..., nikogar ne bi motilo, če bi to na glas govoru.

LUDVIK

Ne na glas. Saj ni treba, da bi drugi vedeli. Po tiho. Za sebe. Ravno toliko, da slučajno ne bi pozabil.

MARA

Pa daj. Škodit ne more.

LUDVIK

Ne. Škodit res ne more.

Pa ne vem, če

bi še vozil, ker me vleče v levo...

MARA

Kaj? Saj nisi bil z avtom!

LUDVIK

Eh...

Fajn, da si tedaj šla naredit šoferski izpit.

GLAS

Pa nič drugega ne čutim. Samo, naravnost ne gre več. Hecno. Samo, tako je! Ne morem se slepit. Počasi bo treba naročiti tisto posteljo. Z ograjicam na strani.

Pult ima sivo površino. Imitacija peščenca. Umazan siva, plastična imitacijo peščenca. Spredaj je rjav rob. V kotu, ob ploščicah je kotna letvica iz enake plastike. Podložena je z mehko prozorno, na pol silikonsko dihtungo. Ploščice so bele s sivimi fugami. Dvajset krat dvajset. Na površini je vstavljeno tridelno jekleno nerjaveče korito. Dva korita in rebrasta odcejalna površina. Med koritoma je zmontirana kromirana pipa s kljuko. Na kljuki sta rdeča in modra pika. Rdeča za toplo, modra za hladno vodo.

Pult ima umazano sivo plastično površino, imitacija kamna peščenca, spredaj je rjav rob. V kotu je prilepljena ravno taka siva plastična kotna letvica s prozorno, na pol silikonsko dihtungo. Ploščice so dvajset krat dvajset, bele, s sivimi fugami. Na pult je vstavljeno dvodelno jekleno koriti z rebrastim odcejalnikom. Med koritoma je zmontirana kromirana enoročna baterija za vodo. Na kljunu baterije sta modra in rdeča pika. Modra za mrzlo, rdeča za toplo vodo.

Pult ima plastično sivo površino, imitacijo kamna peščenca. Spredaj je rjavi rob.

MARA

Kam si se zagledal Ludvik?

A je kaj
narobe?

LUDVIK

Ne.

Mo, malo,
malo me...

Malo me skrbi, če bi bilo kaj narobe. Veš da ne morem več hodit čist naravnost. To je zaradi diagnoze. Mislim, zarad bolezni. Sej veš.

MARA

Preveč čitaš tiste knjige. Kako pa veš, da ne moreš več hodit naravnost?

LUDVIK

Ravno sem poskusil, ko sem šel čez gmajno, proti drevesu.

MARA

Kam?

LUDVIK

Proti jablani.

Vinski.

MARA

Tja?

Zdajle po snegu pa res ne moreš hodit naravnost.

Prejle si rekel, da te v levo vleče, če voziš avto?

LUDVIK

Ne, ne...

Eh.

Odmahne z roko.

MARA

Moče bi šel mal v delavnico. Da ne bi tolk študiral na tisto bolezen. Saj je do zdaj na izvidih zmeraj pisalo, da je vse v redu. Mogoče so se pa oni tud zmotili. Veš, da tud dohterji niso vsevedni.

LUDVIK

Tolk se že spoznajo na boleznih, ko jaz na mašine. Brez skrbi. Niso zastonj hodili v šole in vse tiste specializacije po celem svetu. Ta moj dohter hodi po celem svetu predavat o takih, ko sem jaz.

GLAS

Ploščice so bele, dvajset krat dvajset in sivo fugirane. Pod njimi je kotna letvica, siva, plastična, imitacija umazano sivega peščenca, kot cel pult. Podložena je z napol prozorno silikonsko dihtungo, spredaj je rjav rob. Med koritoma je vodna baterija.

Vleče me v levo, saj sem lepo videl, tako enakomerno, najprej gre v levo, potem pa ko sem pogledal vinsco, je šlo v dveh, treh korakih nazaj, pa spet v levo in če ne bi popravil, bi šel v krog.

Pult je prevlečen s sivo plastično maso, tako je umazan, kot peščenjak, rob ima temno rjav, gre v levo, ziher, zato sem šel ven, da vidim sam, ne rabim nobenih izvidov, pa saj tudi izvidi kažejo tako, kot moje zamikanje v levo, vedno enakomerno se spreminjajo številke, na sredi je vodna enoročna baterija, ja, ponavljati moram. Zdaj se je vse skupaj začelo bolj zares in bo čedalje slabš. Ziher, sej se lepo vidi, da me vleče v levo.

LUDVIK

Ne gre naravnost. V levo me vleče.

Počasi se dvigne s stola in ga porine pod mizo.

V delavnico grem, da se malo zamotim. Začelo se je.

Postoji in pogleda v tla.

Postelje z ograjicam še ne bova vlačla k hiši. Tolk me še en cajt ne bo..., vleklo ne en kraj.

Na levi kraj.

Odhaja.

GLAS

Ploščice so bele, dvajset krat dvajset in sivo fugirane. Pod njimi je kotna letvica, siva, plastična, imitacija umazano sivega peščenca, kot cel pult. Podložena je z napol prozorno silikonsko dihtungo, spredaj je rjav rob. Med koritoma je vodna baterija.

Vleče me v levo, saj sem lepo videl, tako enakomerno, najprej gre v levo, potem pa ko sem pogledal vinsco, je šlo v dveh, treh korakih nazaj, pa spet v levo in če ne bi popravil, bi šel v krog.

Pult je prevlečen s sivo plastično maso, tako je umazan, kot peščenjak, rob ima temno rjav, gre v levo, ziher, zato sem šel ven, da vidim sam, ne rabim...

III.

Čez nekaj let.

Bolničar, Ludvik, Mara.

Glas se sliši od tam, kjer je Ludvik.

Pred stanovanjskim blokom in potem v sobi.

*

Ludvik sedi na borni klopci med parkiriščem in vhodom v stanovanjski blok. Z obrazom, ki se skriva za velikimi temnimi očali, lovi sončne žarke.

*

Glas

Spodnji in zgornji balkon sta enaka. Ograja je betonska stena z vtisnjenimi štirimi kvadrati prečno, en kvadrat ima približno osemdeset centimetrsko stranico, med njimi je kakšnih trideset centimetrov odebeljene stene. Spodnji je natur, siv, zgornje je pobarvan z belim jupolom.

Spodnji in zgornji balkon sta enaka. Ograja je betonska stena z vtisnjenimi štirimi kvadrati prečno, en kvadrat ima približno osemdeset centimetrsko stranico, med njimi je kakšnih trideset centimetrov odebeljene stene. Spodnji je natur, siv, zgornje je pobarvan z belim jupolom.

BOLNIČAR

Zasliši se prihajajoči avtomobil z dizelskim motorjem. Vozilo v bližini ustavi, ugasne motor.

Vrata se odprejo, voznik izstopi in jih zaloputne.

Glas

Spodnji in zgornji balkon sta enaka. Ograja je betonska stena, kombi, dizl je ugasnil, mercedes vito, ali pa fiat dukato. Sem je pripeljal vito ali dukato, na naše dvorišče pripeljal.

BOLNIČAR

Prihaja proti Ludviku. Oblečen je v moder delovni plašč. Korakoma, ne da bi dvignil pogled od papirjev v roki, ga ogovori.

Dober dan... a vi bi mogoče vedeli... tukaj živi Ludvik... eeee...

Ludvik ja, če se prav spomnim, Ludvik....

LUDVIK

Ob drugi ponovitvi imena, se zdrzne in sname očala.

BOLNIČAR

Med listanjem po papirjih ne opazi, da ima Ludvik obraz togo in negibno razpotegnjen po diagonali. Levo oko je skoraj čisto stisnjeno, ves obraz pa, kot bi ga držal krč.

Ludvik... aha Ludvik...

Tik preden izreče njegov priimek, pogleda njegov obraz.

LUDVIK

Hoče vstati in mu pokazati stanovanje.

BOLNIČAR

Je že prav, ata, je že prav. Bom že našel..., ja.

Najbrž iščem vaše stanovanje...?

LUDVIK

Sunkovito pokima.

BOLNIČAR

Aha! Za vas vozim, ja, ja... a je kdo doma?

LUDVIK

Zopet pokimal ravno tako ihtavo kot prej in se skuša nespretno dvigniti na berglo.

BOLNIČAR

Se skloni k njemu in ga pogladil po roki.

Kar sedite, ata, bom našel sam.

Odide v stanovanjski blok

Čez hip zabrni električna ključavnica na vratih, sliši se odpiranje in zapiranje vhodnih vrat.

Nato se zasliši škrtanje zaskočke, da ostanejo vrata odprta.

Bolničar se vrne in gre mimo Ludvika k ugasnjenemu avtomobilu.

MARA

Pride iz stanovanjskega bloka in čaka na bolničarja.

BOLNIČAR

Se vrne s paketom, ga odnese v blok in pride kmalu nazaj ter gre k avtomobilu.

Odnese tri pakete iz avtomobila v stanovanje.

MARA

V tretje stopi za bolničarjem v prazno sobo s televizorjem.

BOLNIČAR

Se ozira po sobi in išče primeren prostor za sestavljanje bolniške postelje, ki je še razstavljena v treh paketih.

Kam...?

MARA

Kar tukaj.

Zakroži z roko po prostorni.

Tako da bo videl televizijo.

Namigne proti televizorju.

Sprejemnik je pogrnenemu z okrasnim prtičkom, ki ga je obtežuje prosojna kocka - morski suvenir.

V kocki je zalit rdeč morski rakec in okoli njega nekaj vejic belih koral.

BOLNIČAR

Spretno in hitro sestavi posteljo.

Potem preizkuša in kaže vzvode Mari ter ji kaže kako se namestijo in kako se spustijo stranske ogradice.

LUDVIK

Prišepa in zavije naravnost proti postelji.

Pusti, da bergli z ropotom padeta po tleh in z obema rokama prime za rob postelje in malo potrese.

Potem potrese bolj in potem z vso močjo ki jo premore, poruka, da noge postelje podrsajo po tleh.

Nato okobal, kot bi zajahal konja, dvigne koleno ter se skobaca na posteljo. Leže vanjo, se iztegne na hrbet kolikor se da ravno. Sklene roki na prsih in postavi stopala navpik.

MARA

Jezusmarija, spet leži, ko mrlič. Ko bi bil na parah! Odkar sva tu, zmeraj spi ko en mrlič...

Govorjenje uduši ihtavi vzdih.

BOLNIČAR

O, saj gospod je še kar korajžen, gospa! A ste videli, kako je zlezal v posteljo?

Kaj vse jaz vidim...

MARA

Vete, saj ne bi mogla bit več sama

dva,

tam na vêsi. Sva prodala hišo pa najela tule.

Za proti je njegova penzija zadosti.

Glas

Tak cmerav glas ma moja mara.

MARA

Vete saj ne bi mogla bit več sama dva tam na vêsi...

Glas

vete saj ne bi mogla bit več sama dva tam na vêsi sva prodala hišo pa najela tule za proti je njegova penzija zadosti vete saj ne bi mogla bit več sama dva tam na vêsi sva prodala hišo tak cmerav glas ma moja mara in dizl pob je reku mari kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob tak cmerav glas ma moja mara zmeraj spi ko en mrlič ne vem ka bo zmeraj spi ko en mrlič ne vem ka bo zmeraj spi ko en mrlič ne vem ka bo zmeraj spi ko en mrlič ne vem ka bo dizl pob je reku mari kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob

Zadnji rob končnika pokriva pol televizije. Od roba končnika se vidi samo pol ekrana. Na vrhu televizije je zelen prtiček in prozorna rumena plastična kocka noter so zaliti en majhen rdečkast rakec, in majhen koralni drevešček, rakec je rdečkast. Na vrhu televizije je prtiček zelene barve in gor stoji plastična rumena kocka prozorna v njej je zalit koralni drevešček bele barve in rdečkast rakec. Na vrhu televizije je zalit rakec...

Ne bom videl televizije rob kočnika je čez pol televizije takole ne bom videl televizije rob končnika je čez polovico televizije takole ne bom videl televizije, rob končnika je čez pol televizorja.

Tak cmerav glas ma moja mara

LUDVIK

Se prične leže zibati po vzdolžni osi.

MARA

Nekaj hoče. Ko takole miga...,
nekaj hoče.

BOLNIČAR

Kaj pa če ga malo dvignete tako da bo videl televizijo.
Vzglavje, ja...

Kar vi poskusite sami, da se naučite...

MARA

Dviga posteljo.

BOLNIČAR

Tako ja... mogoče še za en zob... no zdaj bi pa moral videti... če ga je to motilo... a že dolgo ne more govoriti?

Glas

Je reku dizl pob je reku dizl pob je reku dizl pob...

MARA

Ja že kako leto. Ko ni mogel več prav govoriti, sem vedla, da ne bova mogla bit več sama tam, na vêsi.

Lej pa res. Zdaj se je pa umiru. Kako hiter ste ga pogruntali...

Glas

Tak cmerav glas ma moja mara...

BOLNIČAR

A vete da sem jih že kar vaje.

Glas

... je reku dizl pob je reku dizl pob kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob kaj vse jaz vidim kaj vse jaz vidim je reku dizl pob je reku dizl pob...

BOLNIČAR

Kaj vse jaz vidim!

Glas

...je reku dizl pob...

BOLNIČAR

Kaj vse jaz vidim.

Glas

Zdaj pa vidim televizor zdaj pa vidim televizor na vrhu je zelen prtiček na njemu plastična kocka rumene barve prozorna not je zalit rdečkast rakec in bel koralni drevešček vidim čist cel televizor na vrhu je prtiček zelene barve...

BOLNIČAR

Adijo...

Glas

...je reku dizl pob adijo je reku dizl pob...

MARA

Hvala lepa... A res ne bote kave?

Glas

...tak cmerav glas ma moja mara...

BOLNIČAR

Ne.

Glas

...je reku dizl pob...

MARA

Adijo.

Glas

...tak cmerav glas ma moja mara adijo...

IV.

Čez nekaj časa.

Sin, Ludvik, Mara.

Na bolniški postelji v drugače prazni sobi leži Ludvik. Pred posteljo stoji televizor s prtičkom in morskim suvenirjem.

Glas prihaja od nekod, kjer ni Ludvika.

*

glas

na rdečem rakcu je prozorna kocka vrh televizorja slika modro nebo slika modro nebo slika modro nebo

MARA

Ja res, ko bi vsaj vedla, a me kaj zastopi, sam...

men se zdi da vse zastopi,

glas

tak cmerav glas ma moja mara

SIN

Hja, to ne moreš vedet. Ne moreš človeku videt v glavo, tud če je bolan.

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej, kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz na rdečem rakcu je prozorna kocka vrh televizorja slika modro nebo slika modro nebo slika modro nebo na rdečem rakcu je prozorna kocka

MARA

Ko bi vsaj..., a veš, če bi ne imel lica tako trdega in zapotegnjenega. Sej vidiš. Sam z očmi mal miga,

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara

MARA

Televizijo pa tako rad gleda. Tud če ni nič posebnega. Samo da so slike, ali pa reklame, saj veš. Res ne vem, kako bi bilo če ne bi bilo televizorja.

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma

SIN

Kaj ma v tem kozarcu? Na ta tulec?

A pije sam... na ta

tulec?

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz na rdečkastem televizorju je kocka v rakcu na rdečkastem televizorju je kocka v rakcu

MARA

ne.

Ne pije sam.

Sok ma.

Sok ja. Iz jabolk.

Naših.

Domačih.

Gmajne pa prisoje nismo prodali, saj veš. Ko so take lepe jablane tam.

Pa vinsca še zmeraj stoji.

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas na rdečkastem televizorju je kocka v rakcu na rdečkastem televizorju je kocka v rakcu

SIN

Pa bi lahko prodali...

Jaz še mam vizitko od tistega agenta, ki je kupu hišo. Če ga boš klicala...

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz na rdečkastem rakcu je kocka televizorja slika modro nebo je slika modro nebo na televizorju je slika modro nebo

MARA

Ne bom še klicala. Se mi zdi, da če so vsaj jabolka domača, je zanj čist drugače...

Mal nekaj še ima tako od doma, če že nisva mogla biti več sama na vêsi.

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak pol pa še

MARA

Saj ne rabiva dnarja. Še tisto, ko je pri tebi hranjeno..., ko sem ti posodila. Mora biti potem za en čas. Ko bo šel v dom. Saj...

A še maš?

glas

tak cmerav glas ma moja

SIN

Ja menda ne misliš, da sem ga kar tako zapravlil!?

Pa veš da dobiš potem od mene. Nazaj.

To je zdaj, kot v banki, ko da maš..., ko da imata vezano.

glas

ej kako hiter je zrasel

MARA

Ja. Zato pa gmajne pa prisoje še ne mislim prodat.

Da so vsaj jabolka od doma.

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara
na rdečkastem nebu je kocka rakca na sliki televizorja na rdečkastem nebu je kocka rakca

SIN

Kako pa..., a lahko grize? A lahko poje kaj večjega? V kosih?

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter

MARA

Ne, vse mora bit pasirano. Edino restan krompir... mu ga malo kar jaz prežvečim, kot tebi, ko
si bil majhen... in mu
ga potlačim v usta... Tistega ma pa
tako rad... če bi še tist bil domač, ne ta, kupljen...

glas

tak cmerav glas

SIN

Restan krompir?

glas

ej kako hiter je zrasel

MARA

Ja.

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara na sliki televizorja je kocka z rdečkastim rakcem na sliki televizorja je kocka z rdečkastim rakcem na sliki televizorja je rdečkast krompir desire najbolj fajn počaka do pomladi rdečkast krompir desire najbolj fajn počaka do pomladi rdečkast krompir desire najbolj fajn počaka do pomladi

SIN

Pa drugače... sej ni tako hudo zraven njega?

Ali je?

A veš, če

ne bi hiter dobili mesta v domuonemoglih?

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz

MARA

Da še ne bo kmalu?

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara

SIN

Ja ne vem? Vse je možno. Lahk da ne bo hiter.

A je zelo težko z njim? Sama poskrbeti za vse?

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se

MARA

Fajn bi že bilo, če bi bilo hitro.

Restan krompir bo pogrešal, vem, samo...

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara

SIN

Dobro no, tisti restan krompir tudi ni tako težko narediti.

Drugo pa tudi porihraš, a ne?

glas

ej kako hiter je zrased tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrased tako se čuje kot jaz

MARA

Saj ni samo krompir. Je tud drugega dela. Težko ga obračam, da se na zaleži. Težak je ko svinec. Za eno žensko je preveč, veš. Pa umit ga je treba, pa plenice dvakrat, tudi trikrat menjat, včasih še večkrat, če zasmrdi. Sem tako zmatrana zvečer. Pol pa še ponoči kdaj, se mi zdi, tako, kot bi klical, pa ne spim. Pa veš da ne more klicat. Veš da ne kliče, sej nič ne more govorit. Kaj bo klical, samo meni se tako zdi.

A pol nič ne rečejo v domuonemoglih, kdaj bi bila postelja prosta zanj?

glas

tak cmerav glas ma

SIN

Nič ne rečejo mama, kdaj bo. Gužvo imajo. Še eni trije nepokretni so pred njim, takšnih vsaj malo pokretnih je pa še več.

glas

ej kako hiter je zrased tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrased

MARA

A da nič ne rečejo?

Sej denarja bo zadosti, a ne?

glas

tak cmerav glas ma moja mara

SIN

Seveda bo, saj ti bom vrnil, potem, ko boš rabila

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz

MARA

Ja, sej vem, da boš. Saj nisem zato rekla.

Kaj pa če bi komu rekel, ko toliko takih poznaš, ko majo veze vsepovsod?

Tinčkovga Lojza tudi poznaš, ko tam nekje dela, na socialni...

glas

tak cmerav glas ma

SIN

Tinčkov je v penziji. Že dolgo.

Saj sem jim že rekel, mama.

Jih poznam ja, samo če ne morejo, ne morejo!

Saj ti pravim, da so še trije nepokretni so pred njim

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz

MARA

Bom že nekako. Sam da bo denarja zadosti, ko bo prišel na vrsto za domonemoglih. Denar prišparej... A veš.

Da ga ne boš kar tako zafrčkal. Denar se hiter pobere...

glas

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara

tak cmerav glas ma moja mara najbolj fajn počakajo rdečkasti rakci najbolj fajn počakajo

rdečkasti rakci najbolj fajn

SIN

Brez skrbi, mama, sem ti rekel, to je tako ko da maš vezanega v banki. Še bolje...

glas

ej kako hiter je zrasel tako se čuje kot jaz ej kako hiter je zrasel, tako se čuje kot jaz

V.

Čez kratek čas.

Zdravnik, Mara, Ludvik.

V drugače prazni sobi Ludvik negibno leži na bolniški postelji.

Televizor so odnesli.

Ob postelji sedita Mara in zdravnik in se mirno pogovarjata, o različnih, vsakdanjih rečeh.

Pogovarjata se zgolj zato, da bi odgnala tišino v prazni bolniški sobi z bolnikom, vendar se

njunih glasov ne sliši.

Glas prihaja od nekod, kjer ni Ludvika.

*

televizor na vrhu televizor je zelen prtiček na njemu plastična kocka rumene barve prozorna
not je zalit rdečkast rakec rdečkast rakec rdečkast rakec rdečkast krompir jabolka rdečkasta
vinsca ne gre več naravnost

zvezde snežinke potegne v levo vse so enake na rdečkasti melodiji na rdečkasti melodiji
potegne v levo enake snežinke zvezde snežinke enake snežinke enako zvonjenje ne enake

rdečkaste ne enake rdečkaste snežinke melodije različne televizorje po zelenem prtičku

rdečkasti rakec rdečkasti rakec rdečkasti rakec rdečkast krompir

tak cmerav glas ma moja mara tak cmerav glas ma moja mara na sliki televizorja je kocka z

rdečkastim rakcem na sliki televizorja je kocka z rdečkastim rakcem ej kako hiter je zrasel tako se čuje

kot jaz na sliki televizorja je rdečkast krompir desire najbolj fajn počaka do pomladi ej kako hiter je

zrasel tako se čuje kot jaz rdečkast krompir desire najbolj fajn počaka do pomladi rdečkast krompir

desire najbolj fajn počaka do pomladi

prosojna kocka rdečkasti rakec

prosojna kocka rdečkasti rakec

rdečkasti rakec

rdečkasti rakec

rdečkast krompir

rdečkasta jabolka

rdečkasta jabolka

jabolka jabolka

rakec

krompir

rdečkast rdečkast krompir

rdečkast krompir

rdečkasti rakec

rdeča jabolka

rdečkasti rakec

rdečkast

rdečkast

rdeč

počaka

krompir

rdeč

do

pomladi

tak cmerav glas kako hitro je zrasel rdečkast krompir počaka do pomladi polmadi pomaldi podmali ma moja mara

ma

moja

ma

*

*Ob postelji sedita in sedita Mara in zdravnik in se pogovarjata in pogovarjata zgolj zato, da
bi odgnala tišino, vendar se njunih glasov sploh ne sliši.*

*Dolgo, dolgo
se nič ne zgodi*

.